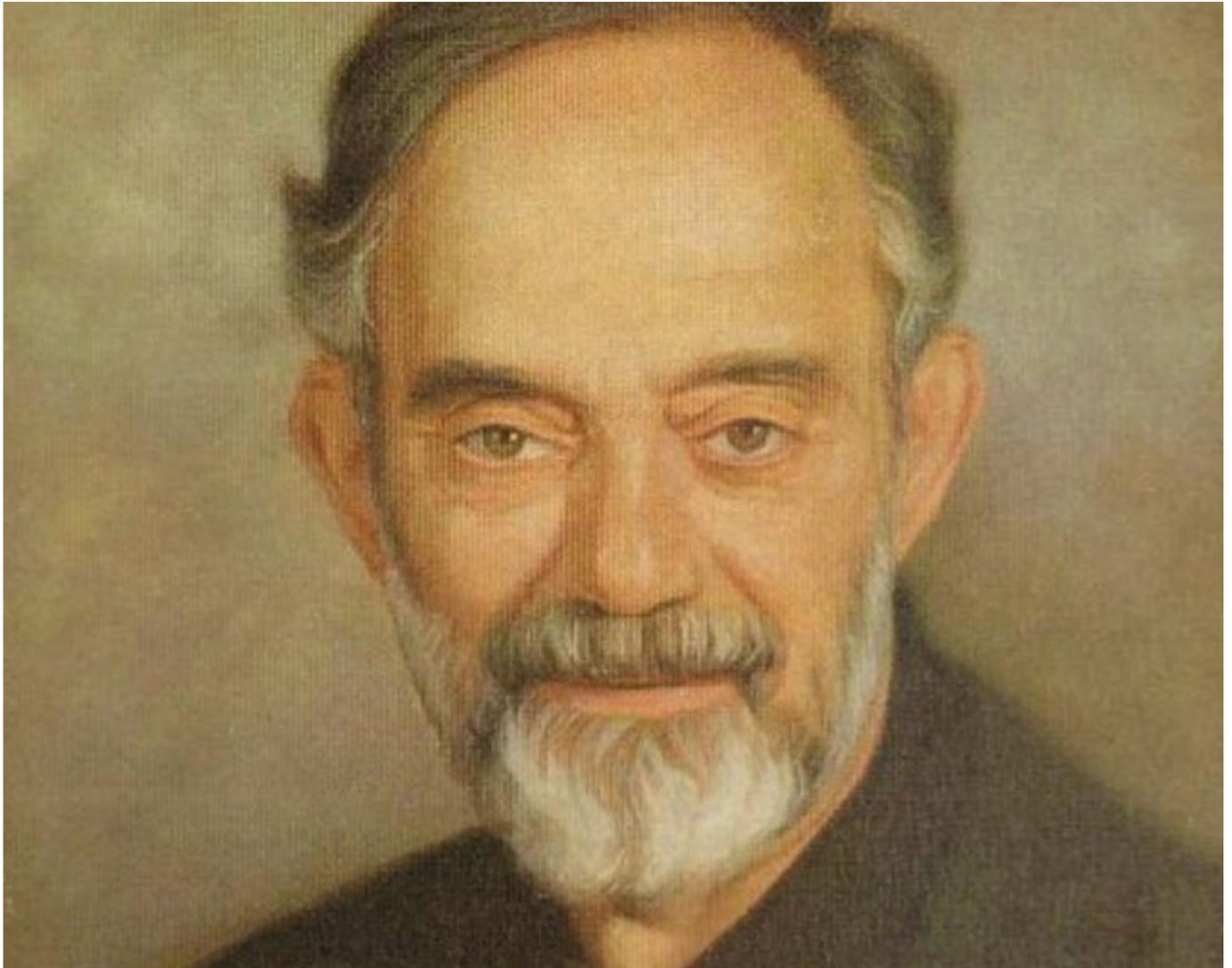

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Ορθόδοξη θεολογία και ήσυχασμός κατά τον π. Ιωάννη Ρωμανίδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

• Μητροπολίτου Ναυπάκτου & Αγίου Βλασίου Ιεροθέου

Ἡ ἑορτή τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, κατά τήν Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν μᾶς ὑπενθυμίζει τήν μεγάλη ἀξία τοῦ ἱεροῦ ήσυχασμοῦ ὡς τῆς βάσεως τῆς Ὁρθόδοξου θεολογίας, πού διαφέρει σαφῶς ἀπό τήν δυτική σχολαστική θεολογία ἢ ὁποία δημιούργησε πολλά προβλήματα στήν Δύση μέ τήν Μεταρρύθμιση, τόν Διαφωτισμό, τόν Ρομαντισμό, τόν Γερμανικό ἰδεαλισμό, τόν Ὑπαρξισμό κλπ.

Ὁ ἱερός ήσυχασμός δέν εἶναι μιά θεολογία τοῦ παρελθόντος, ἀλλά ἡ ἴδια ὀρθόδοξη θεολογία, ἢ ὁποία ἐμπνέει καί ἀναδεικνύει καί σήμερα ἁγίους. Συγκεκριμένα ὅλοι οἱ

ἅγιοι πού τά τελευταῖα χρόνια ἐντάχθηκαν ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο στό ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡσυχαστές μέ ὅλη τήν σημασία τοῦ ὄρου πού ἔχει ἀναλύσει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Καί βεβαίως δέν εἶναι δυνατόν νά συμμετέχουμε στήν λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, νά τιμοῦμε τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, νά ψάλλουμε τά ἱερά τροπάρια πού ἐμπνέονται ἀπό τόν ἱερό ἡσυχασμό, νά τιμοῦμε τούς σύγχρονους ἁγίους καί ταυτόχρονα νά μιᾶμε γιά ὑπέρβαση τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων Πατέρων καί φυσικά γιά ὑπέρβαση τοῦ ἱεροῦ ἡσυχασμοῦ.

Ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης, ὁμολογοῦσε πρὸς τιμή του, ὅτι ὅταν ἔγραφε τήν διατριβή του γιά «τό Προπατορικό ἀμάρτημα», δέν γνώριζε μερικές παραμέτρους τοῦ θέματος, μεταξύ τῶν ὁποίων καί τόν ἱερό ἡσυχασμό. Γι' αὐτό καί στίς μεταγενέστερες μελέτες του συμπλήρωσε αὐτήν τήν ἔλλειψη, ὅπως φαίνεται καί στόν πρόλογο τῆς δεύτερης ἔκδοσης (τοῦ Δόμου) τῆς μελέτης του γιά «τό Προπατορικό ἀμάρτημα». Σέ ὅλα τά ἔργα τοῦ π. Ἰωάννου Ρωμανίδη φαίνεται ὅτι ἡ διδασκαλία του ἐμπνεόταν ἀπό τήν διδασκαλία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί τῶν ἡσυχαστῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἦταν στήν ἴδια ἀτμόσφαιρα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Συμμετέχοντας στήν ἐορτή τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ δημοσιεύω ἕνα κείμενό μου μέ τίτλο «Ὁρθόδοξη Θεολογία καί ἡσυχασμός, κατά τόν π. Ἰωάννη Ρωμανίδη», στό ὁποῖο κάνω μιά περίληψη τριῶν ἄρθρων του ἦτοι: «Κριτικός ἔλεγχος τῶν ἐφαρμογῶν τῆς θεολογίας», «Ἰησοῦς Χριστός-ἡ Ζωή τοῦ κόσμου», «ἡ θρησκεία εἶναι νευροβιολογική ἀσθένεια, ἡ δέ ὀρθοδοξία ἡ θεραπεία της». Καί τό σημαντικό εἶναι ὅτι ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης δέν ἦταν «κλεισμένος στόν ἑαυτό του», ἀλλά σέ ὅλη τήν ζωή του ἀσχολήθηκε μέ τόν διάλογο μέ τούς ποικιλόμορφους ἑτεροδόξους, ἀλλά καί ἀλλοδόξους. Ἦταν σύγχρονος θεολόγος, πού βασιζόταν στήν ἐμπειρία τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καί Πατέρων, τούς ὁποίους θεωροῦσε ὡς ἐπίκαιρους ἀπό ὁποιοδήποτε ἄλλον «μοντέρνο», «σύγχρονο» καί «προοδευτικό».

Παρατίθεται τό κείμενο: [Πατήστε ἐδῶ](#)